

CENTURIA
POSITIONVM
CONTROVERSARUM
EX DIGESTIS ET CONSVENTUDINI.
BUS FEUDALIBUS DEPROM-
tarum

XXX
427

14

1624, 3.

Quam

DE OTERO OPTIMO
MAXIMO PRÆSIDE

*Ex singulari Indultu & Autoritate Nobilissimi & Amplissimi
ICTorum Ordinis in celeberrima Argentoratensis
Academia*

Publice & solenniter propugnandam
fuscipt

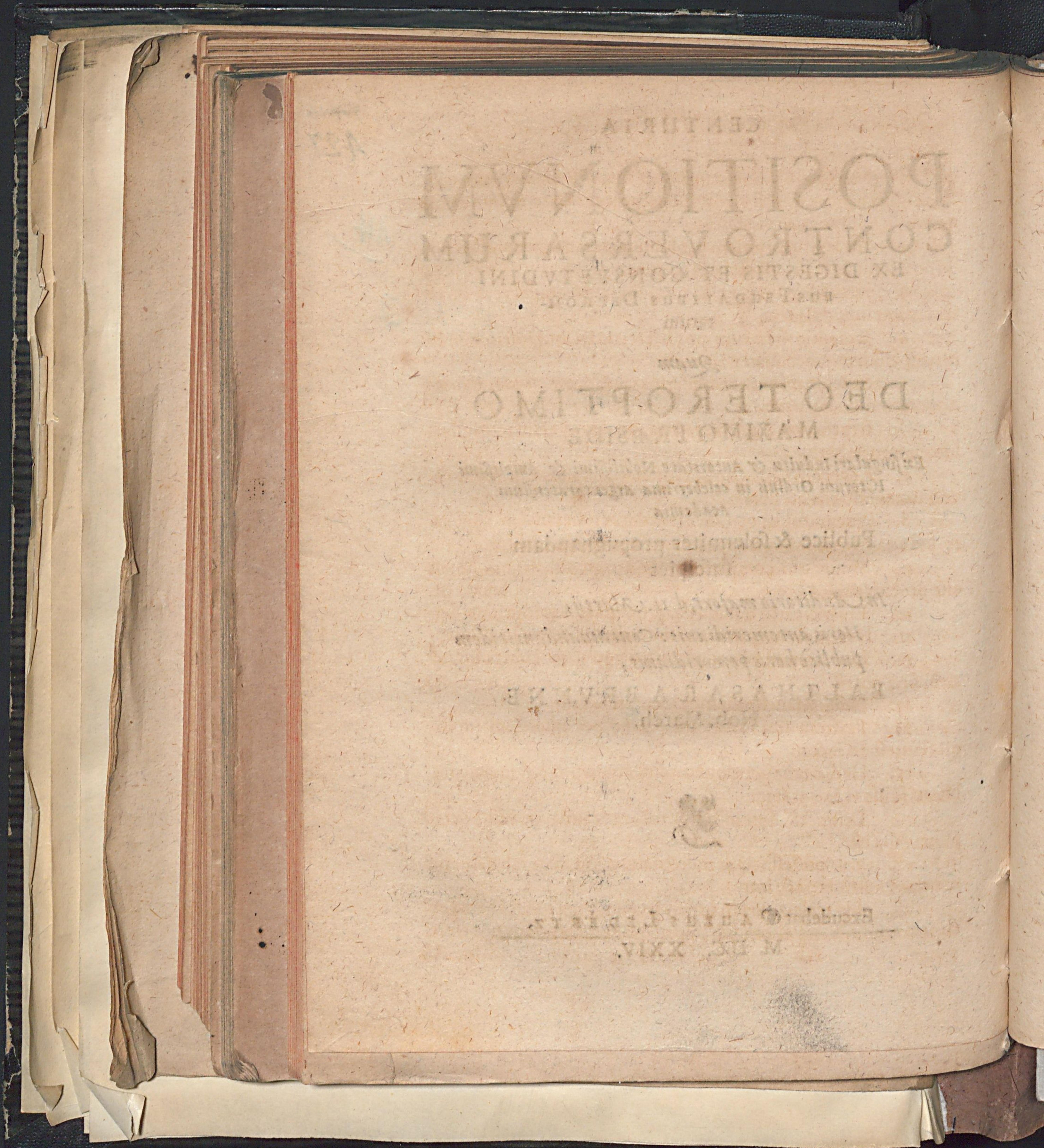
In Auditorio majori, d. II. Martij,

*Horis antemeridianis: Continuandam itidem
publicè horis pomeridianis,*

BALTHASAR A BVRNNE
Nob. March.

Excudebat PAULUS LEDERTZ,
M. D.C. XXIV.

POSITIO I.

Communis opinio summam habet autoritatem in praxi, eaq; observanda est, nisi erroris convincatur: tunc enim veritas opinioni falsæ meritò præfertur.

2. Ad legitimationem per subsequens matrimonium nec de jure civili dotalia instrumenta requiruntur.
3. Jurisdictio simplex & mixtum imperium revera & es-
sentialiter sunt distincta.
4. Exceptio feriarum prodest etiam ijs, qui ipsi in nundi-
nis aut vindemijs occupati non sunt.
5. Si debitori meo reddiderim cautionem, videtur inter
nos convenisse, ne peterem.
6. Beneficium l. 2. C. de rescind. vendit. in transactionibus
locum non habet.
7. Advocato nec in bona causa ad decipiendum suum ad-
versarium fallacijs uti licet.
8. Procurator ad certam litem datus non tantum appella-
re, sed etiam interpositam appellationem prosequi tenetur.
9. Minor qui complevit 17. & attigit 18. annum potest
esse procurator ad litem. (benda est.)
10. Emancipatio hodiè etiā pro capitis deminutione ha-
11. Negotiorum gestor tenetur etiam de culpa, levissima.
12. Litis contestatio non nisi permutuam contradic-
tionem fieri potest.
13. Judex etiam ordinarius recusari potest.
14. Fratrum filij succedunt patruo per querelam inoffi-
ciosi intestato facto.
15. Hereditatis petitionem olim etiam pro b. f. judicio ha-
bitam fuisse verius videtur.
16. Distinctio dominij in directum & utile, ut vulgo acci-
pitur, falsa eſt.
17. B. F. possessor tām industriales quām naturales fructus
extantes restituere cogitur.
18. Jus reale, quod in utēdo fruēdo, & ita quasi extra per-
sonam consistit, ad alium sub appellatione ususfructus transferri
potest.

A 2

19. Ad

19. Ad servitutum præscriptionem titulus nō requiritur, sed opus est patientia vel scientia domini, quæ vicem tituli subit.
20. Aedes pro salute totius vicinæ ditutas communibus impensis reficiendas esse, æquissimum videtur. (personales.)
21. Dantur quoque actiones mixtæ partim reales partim
22. Si quis in confinio occisus reperiatur, ad utrumq; cognitionem pertinere verius videtur.
23. Filius familiæ SCto Macedoniano renunciare nequit.
24. Obligatio cautio vel promissio de servando pacta sub clausula, loco juramenti, item sub interpositione fidei: Ich will alles halten was ich zugesag't hab / an eydes statt/ bey meinen Ehrn/ würden vnd wahren Worten vnd glauben/ vim juramenti non habet, nec æquiparatur juramento verè & corporaliter præstito.
25. Juramentum de non vindicanda vel incarceratione vel tortura indebitè facta de vindicta tantùm privata & extrajudiciale, nō vero de publica, quæ fit mediante via juris, intelligenda est.
26. Mulier SCto Velleiano efficaciter renunciare nequit.
27. Sequestrum necessarium non tantùm in pecunia numerata prohibitum est.
28. Mandatarius regulariter de culpa levissima tenetur.
29. Sumptus studiorum à patre filio vel dos filiæ data societati omnium bonorum imputantur. (transit.)
30. Vendita hereditate jus accrescendi ad emtorem non
31. In locatione operarum merces præcisè consistit in pecunia numerata. (non est.)
32. Ad perfectionem emphyteuseos scriptura necessaria
33. Juri reliundi pignoris, pacto de retrovendendo, ut & præstationibus annuis, præscribi potest.
34. Negativa quâ talis nunquam probatur.
35. Constituti in publico officio à speciali testium juramento non sunt imunes, ita ut jurijurando, quod in ingressu sui officij præliterunt, committi & relinquiri possint. Wann ein Richter/ Bürgermeister/ Rätherr/ Schöpppe ob vnterthan seine aussage thū wolte bey dē Eyd/ damit er dē Rahtstul vnd seinē Herrn verwandt/ solches ist nicht genug/ vñ er ist damit nicht zuhören vnd zuzulassen.
36. Vulgata lectio l. 55. §. I. ff. de R. N. cōtra Hottomannum & Cuiacium probabiliter defendi potest.
37. Statutum de lucro dotis in sponsalocum nō habere in

puncto juris verius est.

38. Consuetudo multis in locis recepta, ut defunctorum parochorū viduæ vel filiæ relictæ in parochijs maneant, & à successoribus in uxores ducantur, non destituitur omni ratione.

39. Proprius servus simpliciter, nullâ libertatis mentione factâ, tutor datus directam libertatem consequitur.

40. Filius familias deijs bonis, quorum ususfructus patri non acquiritur, testari nequit.

41. Testamentū tantum annulo signatorio signari potest.

42. Præter causas in Nov. 115. c. 3. ab Imperatore relatas etiam aliæ admitti possunt.

43. Pater substituto, si filius ejus institutus hereditatem repudiet, non præfertur.

44. Liberi in conditione, si sine liberis, positi ex testamento vocati non censentur. (habet.

45. Inter verbis tantum conjunctos jus accrescendilocum

46. Duplex deductio, quæ Canonibus in suis probatur, Jure civili cognita non est.

47. Pater cum matre succedens præter portionem suam, quam integrum & plenam consequitnr, usumfructum quoque matri debitæ portionis retinet.

48. Ascēdentes excludūt fratres ex uno tantum latere defuncto conjunctos, licet hi illis sanguinis vinculo sint conjuncti.

49. Fratres cōsāguinei & uterini in omnibus bonis æquiter succedunt.

50. Emphyteusis donari potest. (rum fit.

51. Insula in flumine publico nata etiā quoad usū privato-

52. Mulier in repetitione dotis omnibus mariti creditoribus præfertur, etiamsi expressam hypothecam anteriorem habeāt. Non tamen præfertur ei, qui prius credidit in rem emendām vel reficiendā.

53. Et hoc privilegium etiam mulierum liberis competit.

54. Actionū forma generalis, quæ consistit in simplici jure petendi & persequendi apud Magistratum, est à jure gentium.

55. Actiones stricti juris, opposita doli mali exceptione, bonæ fidei non fiunt.

56. Exceptio spolij non potest obijci post litem contestatā.

57. Pluribus exceptionibus uti nemo prohibetur, quamvis diversæ sint.

58. Duo rei debendi adhuc in solidum tenentur. (tur.

59. In criminalibus quoq; fideiussor interdū rectè adhibe-

60. Fideiussor qui se obligavit tanquā debitorē principalem, als einen selbst Schuldener/ beneficiū excusationis nō amittit.

61. Post solutionem non potest petere fideiussor, ut sibi cedantur actiones, cùm eas nullas amplius habeat creditor, ut post solutione factā extintas.

62. Post destinatū tempus fideiussor non obligatur ex nova obligatione, vel, ut alij generalius exprimunt, in futurū. Obligatur verò firmiter respectu obligationis, pro qua intervenerat, vel, ut alij dicunt, in præteritum.

63. Prorogatione termini solutionis fideiussor non liberatur, sive simpliciter sine temporis adjectione intercesserit, sive ad certum tempus fidem tantū interposuerit.

64. Inter l. si rem 31. §. si duorei 1. ff. de novation. & l. si unus 27. in princ. ff. de pact. nulla datur antinomia. (dere nequit.

65. Debitor invito creditori particularē solutionē obtrutus.

66. Condictio furtiva in heredem furis in solidum nō datur, sed tantū eatenus, quatenus ad eum ex re furtiva pervenit & locupletior factus est.

67. Excipiens cōtra testes in judicio obijciēdo ipsis per iurium falsum &c. si id probare non possit, injuriarum actione conveniri potest.

68. Injuriator hac exceptione, quod objecta crimina ab alio audiverit, atque ita autorem suum indicare ac laudare possit, das er seinen wehrman habe/ se defendere nequit.

69. Pactum, quo duo ad mutuam torturam sustinendam, einen zug vmb den andern zuleiden/ & innocentiam suam probandum se offerunt, de jure validum non est.

70. A principe malè informato ad eundem melius informandum appellare non licet.

71. Feudum hereditarium illud rectè dicitur, in quo succeditur jure hereditario, non ex providentia juris feudalis, sed ex dispositione juris communis. Feudum verò ex pacto & providētia, in quo succeditur jure sanguinis secundū providētiā juris feudalis.

72. Ethujusmodi feudum ex pacto & providentia in dubio præsumitur.

450.

73. Præsumitur quoque in dubio feudum antiquum.

74. Feudum emtum est feudum improprium.

75. Feudum Nobile illud dicitur, quod concessum est ab habente potestatem & voluntatem nobilitandi.

76. Dominus feudi feudum novum jure feudi antiqui,
Nach art vnd engenschafft eines alten Stamlehnens/ concedere po-
test. Contra autem feudum antiquum non potest concedi ut no-
vum, die alte natur vnd engenschafft eines Stammes Nahmens o-
der Linien lehens mag nicht dem dritten zum nachtheil verkehret o-
der verendert werden.

77. Feudum masculinum, Germanis ein Manslehn/ illud
dicitur, quod à maribus ortum habet: & fœmininum, Germanis
ein Weiber oder Kunckellehn/ illud dicitur, de quo mulier primùm
investita est.

78. Minores absque tutorū vel curatorū consensu nec no-
vum feudum accipere, nec vetus feudum renovare possunt.

79. Actiones tunc demùm in feudum dari possunt, si cau-
sam successivam exercitiumque remeans habeant-

80. In rebus mobilibus nec feudum improprium sub cau-
tione constitui potest.
(ligitur.)

81. Castro in feudum concessso jurisdicō cōcessa nō intel-

82. Quod idem de territorio in feudum dato affirmā-
dum videtur.

83. Abusivē investitus alij de re eadem investito & in pos-
sionem misso præferendus est.

84. Investitura de feudo vasalli adhuc viventis sub condi-
tione mortis ejus facta valet.

85. Subinfeudatio etiam pro pecunia facta firma est.

86. Pater vasallus de feudo novo in præjudicium filiorum
suorum testari nequit.

87. Fœminæ removentur quoque à feudo emto.

88. Qui patris hereditatem repudiavit, aut eâ se abstinuit,
in feudum succedere nequit.

89. Legitimatus per subsequens matrimonium in feudis
non succedit.

90. Fœ-

90. Fœmina semel exclusa semper exclusa cœsetur. Quod etiam procedit, si masculus ille, qui fœminam excluderat, mox post patris mortem decesserit.

91. Thesaurus in fundo feudali inventus inter Dominum & inventorem dividendus est.

92. Vasallus de feudo inscio Domino transfigere potest.

93. Et rem feudalem locare: modò locatio non sit fraudulenta.

94. Non vero hypothecare.

95. Vasallus viduam Domini stuprans feudo non privatur.

96. Nec feudum Domino aperitur, quando vasallus sibi ipsi violentas manus intulit.

97. Feudum propter feloniam à vasallo commissam amittitur demùm sententiâ judicis subsecutâ.

98. Feudum penes Dominum propter culpam in eum commissam delatum non perpetuò, sed usque ad mortem vasalli delinquentis tantùm manet.

99. Quod in tit. 5. aur. bull. Car. IV. dicitur, quod Imperator coram Comite Palatino Rheni, iudicio tamen in curia ipsius met Imperatoris constituto, conveniri possit, in causis sive litibus feudalibus inter Imperatorem & vasallum motis locum non habet.

100. Quod in eodem tit. 5. aur. bull. Car. IV. de feudorum collatione dicitur, illud ad litium exinde dependentium cognitionem extendendum non est.

COROLLARIUM.

Quemadmodum saluus conductus in se liberum accessum, ita etiam liberum recessum continere debet. Quod tamen tantum intelligendum est respectu violentiae, que de facto infertur.

SOLI DEO GLORIA.

Strassberg, Diss., 1623-26

X26 n 020

Wm

Farbkarte #13

